

ת"פ 35714/08/14 - מדינת ישראל נגד מ א

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 35714-08-14
06 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

מ א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ישי נגר

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - אורלי אמוץ

ק. מבחן מר מרה טולדנו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי מאוד של כתב האישום, בכך שב- 22.8.14 בבוקר, על רקע ויכוח עם אשתו, ח א, ניסה לתקוף אותה ולבעוט בה ובהמשך סטר בפניה, דחף אותה לעבר המיטה ונשך ברגלה השמאלית וכן סטר לה בפניה ואיים שהיא לא יכולה לעזוב אותו ואם תעזוב אותו, הוא יתאבד וכן דחף אותה שוב לעבר דלת הדירה וגרם לה סימן כחול - עבירות של איום ו תקיפה הגורמת חבלה של בת זוג.

ברוח ההסדר נתקבל תסקיר ממנו עולה שהוא בן 25, השניים החליטו להתגרש והם בהליכי גירושין. הוא יליד צרפת ועלה ארצה לפני כשנה. עובד כשכיר במכירות וכיום גר בבית הוריו באשדוד. הוא השלים 11 שנות לימוד בבית ספר מקצועי והמשיך לימודי אינסטלציה שנתיים נוספות. למתלוננת נישא בשנת 2012.

רבנים הפנו אותו ואת המתלוננת לשיחות לשלום בית, אך הגיעו למסקנה כי בכוונתם להתגרש. שמעתי מפי הסניגורית

שקבוע דיון ביוני לצורך הגירושין.

המתלוננת לא חוששת ממנו.

הוא הסביר שנמצא בבלבול באותו מועד וטוען שגם אשתו נהגה כלפיו באלימות. כמו כן, נפגע ונעלב מדברים שאמרה והמצב הסלים לכדי אלימות.

שירות המבחן התרשמו שלהליך המשפטי היה אפקט מרתיע וכי מדובר במי שהתנהג באופן אימפולסיבי על רקע תחושות חוסר אונים, כשהוא עצמו נמצא בתהליך של הסתגלות וקליטה וקיימים פערים תרבותיים המקשים עליו להסתגל. למרות זאת מעריכים כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה בדרגת חומרה נמוכה.

בנסיבות אלה, סבורים כי יש לבטל הרשעה כדי למנוע אפשרות השתלבות בתעסוקה בעתיד וכדי לא לפגוע בדימויו העצמי כאדם שומר חוק והואיל וכפי הנראה לא יעבור עבירות נוספות בעתיד, כמו כן ממליצי מעל של"צ בהיקף של 140 שעות. הנאשם קיבל את הצעת בית המשפט כי יוטל עליו גם צו מבחן ומוכן לשתף פעולה עם שירות המבחן. יהיה כמובן צורך להעזר למתורגמן לצרפתית כל עוד לא לומד השפה העברית. לדבריו, משולב בישיבה ללימודי יהדות.

התובע מתנגד לביטול ההרשעה, אך ברוח ההסדר מסתפק במאסר מותנה וצו של"צ.

הסניגורית טוענת כי על פי ההסדר יכולה לטעון באופן פתוח ומבקשת אכן לאמץ את המלצת שירות המבחן.

אף אני התרשמתי כי מדובר במעידה שכפי הנראה היא חד פעמית, על רקע בלבול, תסכול ולחץ, אך ראוי שימצא בקשר עם גורם טיפולי וטוב עשה שהסכים לשתף פעולה עם שירות המבחן.

יצוין, כי לאחר התיקון המהותי בכתב האישום, מדובר באלימות שאיננה ברף הגבוה.

כיום בני הזוג מתגרשים ולא נשקפת מסוכנות למתלוננת.

בכל מקרה, אם לא יתמיד בקשר הטיפולי ויעבור עבירות בתקופת המבחן, ניתן יהיה לשוב ולגזור דינו ולהרשיעו.

באשר להלכות הנקוטות.

בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת

כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, (פ"ד נד(3) 685, 689):

ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום". [בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך בהרתעה אפקטיבית של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין כתב (פד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין פלוני; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 מדינת ישראל נ' ג'ורג' (לא פורסם)).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט "להטביע חותם פליליות" על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 מדינת ישראל נ' כהן, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוי, פרט בהלכת כתב (ע"פ 2083/96 הנ"ל), קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:

(א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;

(ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;

(ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;

(ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;

(ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. " (שם, בעמ' 334).

מהאמור אם כן עולה שהתנאים שנקבעו בהלכת כתב אינם תנאים מצטברים ולכן לא נכון לומר שלא ניתן על פי הפסיקה לבטל ההרשעה:

במקרה שבפני מדובר בבחור נורמטיבי, במי שהרשעה תפגע בדימויו העצמי ויתכן ותשפיע על תחומי פעילותו, אף שלא הוכיח זאת במסמכים. מדובר בעבירה ראשונה, ולאחר התיקון לא ניתן לומר שהאלימות היתה כזאת שמצדיקה חותם של פלילות. יצוין, כי גם התביעה מגבשת לעיתים הסדרי טיעון הכוללים הסדרי טיעון הכוללים הימנעות מהרשעה.

לאור כל האמור, מצאתי להעתר להמלצת שירות המבחן ואני מורה על ביטול ההרשעה.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ה, 06/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופט בכירה

גמר דין

בהמשך למצוין לעיל, אני גוזרת על הנאשמים העונשים הבאים:

1. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיע, ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.
2. אני מטילה על הנאשם לבצע 140 שעות שירות לתועלת הציבור בעמותת מעין משה, באריזת מזון לנזקקים באשדוד, בהיקף שלא יפחת מ - 3 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, להרשיעו ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ה, 06/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

הפיקדון יושב לנאשם או למי מטעמו, על פי פרטים שימציא למזכירות בית המשפט, ובתנאי שלא הוטל עיקול.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ה, 06/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה